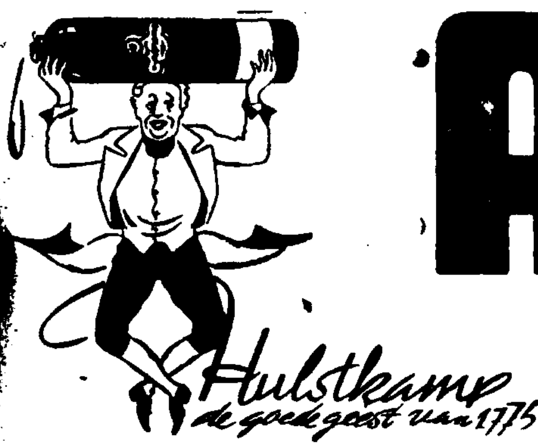

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas. G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Een gemeenschappelijk front van Godsdiensten tegen het communisme in voorbereiding

NIEUWE RICHTLIJNEN VAN DE CONGREGATIE VAN HET H. OFFICIE.

Londen — Volgens de „Times" bereidt het Vaticaan verzachting voor van de richtlijnen der Congregatie van het Heilig Officie, d.d. 6 Juni 1948, waarbij R.K. geestelijken en leken gewaarschuwd worden tegen deelneming aan bijeenkomsten met niet-Katholieken voor discussie van geloofsquaesties zonder toestemming van de Heilige Stoel.

Naar te Vaticaanstad vernomen wordt, bereidt de Paus een document voor, dat de weg opent naar nauwere samenwerking tussen de Katholieken en andere Christelijke kerken. Het zou richtlijnen bevatten voor de bisschoppen aangaande samenwerking inzake quaesties van sociale en morele aard. Het zou toestemming geven voor het houden van conferenties tussen R.K. en Protestantse geestelijken en wereldlijke autoriteiten teneinde misverstanden uit de weg te ruimen en de weg te effenen niet zozeer naar eenheid alswel naar gemeenschappelijke bestrijding van belangrijke moeilijkheden, waarvoor de Christenheid zich thans geplaatst ziet. Men wijst er op, dat ruime samenwerking in de laatste jaren is toegestaan, in het bijzonderheid in Duitsland.

TEGEN HET COMMUNISME.

Vaticaanstad — Uit Vaticaanse kringen wordt vernomen, dat men aanneemt, dat de autoriteiten van het Vaticaan een grootscheepse samenbundeling van Rooms-Katholieke, Protestantse en Mohammedaanse krachten in een gemeenschappelijke front tegen het communisme overwegen. Door een gezamenlijke actie zouden deze drie godsdiensten de geestelijke en morele waarden van hen, die in God geloven, willen verdedigen. Als eerste stap tot nauwere samenwerking tussen Rooms-Katholieken en Protestanten verwacht men deze maand de publicatie van nieuwe instructies van de Paus aan de Katholieke bisschoppen over de gehele wereld, hetgeen de weg zou kunnen effenen tot een conferentie van theologen van beide Godsdiensten over morele en sociale vraaagstukken van deze tijd. De eerste stappen tot overleg tussen het Katholicisme en de Islam zouden reeds door de Egyptische gezant bij de Heilige Stoel genomen zijn, die binnenkort te Rome terugverwacht wordt van besprekingen met zijn regering.

Inmiddels worden, naar verluidt, reeds voorbereidingen getroffen om de beperkende bepalingen voor samenwerking tussen de Rooms-Katholieke kerk en de Protestantse kerken te verminderen. Volgens een in Katholieke kringen te Vaticaanstad gemaakte schatting zouden door een „verbond" tussen deze drie Godsdiensten 839 millioen mensen gezamenlijk in actie kunnen komen ter verdediging van hun geloof tegen de bedreiging van het communistisch materialisme. De Rooms-Katholieke wereldbevolking wordt volgens gepubliceerde statistieken op 423 millioen geschat, de Protestantse op 207 millioen en de Mohammedaanse op 209 millioen.

AFLUISTEREN VAN TELEFOONGESPREKKEN.

Lake Success — De Sovjet-Unie heeft Vrijdag het Federale Amerikaanse bureau van onderzoek officieel beschuldigd van het afluisteren van telefoongesprekken van employé's van de Verenigde Naties. De Russische regering uit verder de beschuldiging, dat „zekere verantwoordelijke functionarissen van het secretariaat der V.N." door het bureau gebruikt worden om inlichtingen te verkrijgen over de employé's van de V.N. en de „interne aangelegenheden van het secretariaat" Jacob Malik, de Russische afgevaardigde bij de V.N., beschuldigde in een brief aan Trygve Lie, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het Federale bureau van onderzoek in het bijzonder van het afluisteren van de telefoongesprekken van Valentine Goebitsjef, die bij de V.N. werkzame Russische ingenieur, die thans in de Verenigde Staten terecht staat wegens beweerde spionnage.

Tweede phase van Indonesische vrijheidsstrijd begonnen

INDONESIE EEN MOSLIMSE GROOTMACHT.

"s-Gravenhage. — Indonesië vormt een Moslimse grootmacht. De nieuwe staat telt 70 millioen Moslim-Indonesiërs, die de orthodoxe beginselen zijn toegedaan en slechts enkele millioenen Christenen, aldus de oud-consul in Djeddah, de heer D. van der Meulen, in een voordracht voor het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap, en de Koninklijke Vereniging „Oost en West". Hij betoogde de vervolgens, dat thans de tweede phase van de Indonesische vrijheidsstrijd is begonnen. Aan de Nederlandse Islam-politiek, die de laatste 70 jaren de steun had der grote orientalisten, is te danken geweest, dat er geen anti-Christelijk en geen anti-Nederlands verzet is geweest.

Pas bij de tweede politie-actie, zo ging spreker voort, is Ibn Saoed overgegaan tot een anti-Nederlandse pro-Republikeinse houding. De massa der Indonesiërs is echter niet politiek, doch wel religieus geschoold.

In Indonesië staat men nu voor een nieuw conflict. Er zijn twee te weinig elkaar kennende groepen in de Indonesische maatschappij opgegroeid; er waren twee centra van machtsvorming, die één waren in de strijd tegen de overheersers; de ene groep schreef het woord democratie in haar vaandel, de andere geloofde in het herstel van de Islam. Ter illustratie van het grote probleem, waarvoor Indonesië staat, herinnerde de heer Van der Meulen aan de vroegere Nederlands-Indische politiek ten aanzien van de bedevaarten naar Mekka. 40.000 tot 60.000 pelgrims gingen per seizoen naar Mekka, waardoor jaarlijks 50 tot 60 millioen gulden aan het staatsbudget werd onttrokken. Kan Indonesië zich zulks permitteren? Naar zijn mening kan Indonesië het evenmin als het vooroorlogse gouvernement. Maar de prefect heeft zijn mannen opgedragen eenmaal in hun leven naar Mekka te gaan. De regering kan deze tochten dus moeilijk verbieden, zelfs indien zij tienmalen herhaald worden.

GEORGIE TEGEN INGRID BERGMAN.

Atlanta — De Senaat van de staat Georgië (V.S.) heeft besloten alle nieuws en films van Ingrid Bergman en Roberto Rossellini te censureren. „Een zekere Stromboli- Rossellini -Spaghetti" aldus een aangenomen resolutie, „heeft klaarblijkelijk met een zekere Ingrid Bergman samengezworen om de vrije liefde in Amerika aan te prijzen. De overgrote meerderheid van de burgers van de staat Georgië is hier niet van gediend."

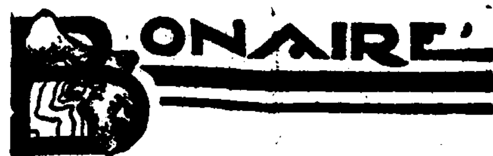
DE VLOOT VAN ISRAEL.

Londen — De correspondent van de „News Chronicle" seint „ergens uit Israël", dat de Israëlietische marine nu uit corvetten, andere kleine vaartuigen en torpedojagers bestaat. De sprongsgewijs gegroeide vloot is gebouwd met het oog op twee zeeën. nl. de Middellandse en de Rode Zee. De correspondent verklaart, dat hij de eerste is geweest, die „de geheimzinnigste strijdmacht der wereld heeft bezocht".

Kort geleden is een kleine marinebasis bij Eilat aan de Golf van Akaba in gebruik genomen. Daar het Suezkanaal gesloten is, is de scheepsuitrusting over land naar Eiland gebracht. Indien, zoals de Israëlietische minister president Ben Goerion kort geleden waarschuwde, de Arabieren Israël weer zouden aanvallen en de Israëlietische strijdkrachten zou worden opgedragen de strijd op vijandelijk gebied te voeren, zou deze taak op de vloot neerkomen en zij zou niet onvoorbereid of slapende zijn.

JEUGDCRIMINALITEIT IN AMSTERDAM.

Amsterdam. — De jeugdcriminaliteit in Amsterdam is vergeleken met de twee daaraan voorafgaande jaren in 1949 met een derde afgenomen, aldus de hoofdinspecteur van de kinderpolitie dr. Smit. In 1947 hebben 6.65 kinderen op de 1000 overtredingen begaan. Voor 1948 en 1949 waren deze cijfers resp. 7.5 en 4.96. Deze afneming is volgens dr. Smit ten dele het gevolg van een algemene afneming van de criminaliteit en ten dele is zij toe te schrijven aan het jeugdwerk in de ergste districten, waar speelterreinen worden aangebracht en liefhebberijen worden aangemoedigd.

MARITIEM BEZOEK.

Ook de bewoners van Bonaire ondervinden de gastvrijheid van de Nederlandse Marine.

Woensdagavond begaven velen zich aan boord van de „Jacob van Heemskerck" om een filmvoorstelling bij te wonen.

Zondag zal men zich scharen rond een rijsttafel aangeboden door Commandant en Officieren.

De regering en de zetelverdeling

De Staten hebben de volgende brief ontvangen van de gouverneur:

Naar aanleiding van Uw brieven d.d. 13 Januari 1950 no. 189 en 3 Februari d.a.v. no. 211, betreffende het in margine dezes vermelde onderwerp, de inhoud waarvan ondergetekende ter kennis bracht van de Heer Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen, onder toezending van de bij laatstaangehaalde brief behorende motie, heeft ondergetekende de eer Uw Staten op telegrafisch verzoek van Zijne Excellentie de Vice-Minister President, Minister zonder Portefeuille, te berichten als volgt:

De overgelegde stukken geven de voornoemde Bewindsman voldoende inzicht in de materie.

De Regering is immer bereid een delegatie van de Staten te ontvangen, indien deze van mening zijn, dat mondelinge besprekingen zouden kunnen leiden tot bespoediging van de standkoming der wettelijke regelingen. De Regering is van mening, dat, nu de Staten in meerderheid van oordeel zijn, dat de huidige zetelverdeling dient gehandhaafd te worden en het desbetreffende regeringsvoorstel voor kennisgeving hebben aangenomen, de grondslag voor verder overleg op dit punt is weggenomen.

Met betrekking tot de overige voorstellen komt het, alvorens daarop advies is uitgebracht, de Minister zonder Portefeuille praematuur voor, betreffende de overkomst van vorenbedoelde delegatie van de Staten te beslissen.

DE PRINS IN SURINAME

De cacao was eens het eerste plantageproduct

(Van onze speciale verslaggever).

Het hoogtepunt van deze eerste Oranje-Zondag in Suriname was ongetwijfeld de boottocht met de Oranje op de rivier. Gevolgd door een aantal kleurig versierde scheepjes heeft Prins Bernhard aan boord van dit kleine schip, waarop de Prinselijke standaard wel zeer groots aandeed een eerste indruk kunnen krijgen van de grootheid van het land, en zal hij evenals wij nieuwsgierig zijn geweest naar wat nog komen moest toen men na een eindweegs gevaren te hebben omkeerde naar de stad, toen een juist neerslaande regen de rivier begon te overdekken met een bruingrauw waas, waarachter wij met een zekere spanning en verwachting het binnenland vermoedden.

Paramaribo heeft de komst van Z.K.H. geaccepteerd zonder veel uitbundigheid, de ouderen verzekerden ons, dat het bij de eerste komst van Prins Bernhard heel anders was toegegaan, maar men wees er ons op, dat Suriname toen een oorlogshausse doormaakte, het geld vloeide ruimer en er was een grotere behoefte om door feesten zich te ontspannen. Toch konden wij een gevoel van lichte teleurstelling niet geheel onderdrukken..

Niets zou echter minder waar zijn dan de bewering, dat men niet welwillend staat tegenover het bezoek, maar er is toch een zekere reserve, die soms even beklemt.

De Gouverneur heeft woord gehouden. Hij zei het ons reeds tijdens het eerste onderhoud, dat hij Z.K.H. ook de ellende wilde laten zien en zo stapte Prins Bernhard tijdens zijn rijtoer dan ook uit en ging hij te voet de Saramacca straat in, waar hij ook een armoedige krotwoning binnentrad. Een schrille tegenstelling, deze slanke keurige Prins in het uniform van Vice Admiraal, jong, veel jonger van uiterlijk dan zijn leeftijd van 39 jaar zou doen vermoeden, in het halgelwit op dit armelijke stukje Paramaribo temidden van een brok woningellende....

Doch men hoopt kennelijk in de toekomst veel te verbeteren, premier de Miranda kondigde ons aan, dat een geheel nieuw Paramaribo zou verrijzen, en naar dit Paramaribo der toekomst werd de tocht voortgezet, waar de woonwijken, welke de fa, van Heeswijk uit Brabant bezig is te voltooien, werden bezichtigd. Huizen van het type Maripompoen dat wij op Curaçao kennen.

Na de rondrit was het de Militaire Kapel, die met een concert op de proppen kwam, doch wij benutten de gelegenheid om met een Nederlandse collega, al vast een kijkje te nemen in de Palmentuin.

Een heerlijke rustige stille tuin vol statige hoge koningspalmen, een plechtige stoet wachters bij het graf van de echtgenote van gouverneur Tonckens, die hier ligt begraven.

Nu kwamen wij in ons element en onze volgende rit met het keurige groene perswagentje plus chauffeur, dat het Gouvernement tot onze beschikking had gesteld, gold de Cultuurtuin.

Wij maakten een interessante rit in de Cultuurtuin, waar het gehele personeel practisch van Javaanse origine is en vielen bij een dezer mensen binnen. Stille armoedige mensen in nederige houten huisjes, ... lemen vloer en een schoongeveegd erfje, waaraan men meestal de Javaan kan herkennen. De heer des huizes was al van zijn twaalfde jaar in Suriname ....

Al rijdende luisterende naar de altijd bereidwillige en goed ingelichte Surinaamse persfotograaf van der Ziel, waren wij voor het huis van Prof. Stahel gearriveerd.

Prof. Stahel, een 62-jarige Zwitserse botanicus en fitopatholoog uit Zuerich ontving ons zeer gastvrij en stond dadelijk een interview toe. Deze pittige oude wetenschapsman, een in Surinaamse kringen nogal omstreden figuur, zoals later bleek, werkt nog altijd door tot heil van de Surinaamse landbouw, ondanks het feit, dat hij eigenlijk al 12 jaar met pensioen had kunnen gaan. Zijn troetelkindje is thans de cacao, eens een van Suriname's belangrijkste plantage producten, tot omstreeks 1900 de krullotenziekte (een schimmelziekte) hieraan een einde maakte. Het honderdduizendste plantje was onlangs afgeleverd, verzekerde Prof. Stahel ons en hij deelde ons mede, dat er voor de cacao een grote toekomst was

het nieuws van vandaag

Over de motie-Amelink is redelijkerwijs in woord en geschrift heel veel gezegd en geschreven, zodat wij ons ontslagen kunnen achten van een verdere bespreking daarvan. Wel willen wij wijzen op de situatie,die nu ontstaan is en waarover wij reeds eerder in deze rubriek aandacht voor vroegen. Het was bij die gelegenheid, dat wij schreven, dat door deze motie de staten zichzelf in een schaakmatpositie hebben gedrongen omdat zij over een wijziging van de huidige zetelverdeling — zoals voorgesteld door de Nederlandse Regering in haar nieuw Interimregeling ontwerp — niet verder wenste te discussiëren. Hiermede was het eerste hoofdstuk van dé nieuwe interimregeling afgesloten.

En nu komt het tweede hoofdstuk, waarin den Haag mededeelt, dat de grondslag voor verder overleg op dit punt is weggenomen. Immers, de regering is van mening dat nu de Staten in „meerderheid" van oordeel zijn, dat de huidige zetelverdeling dient gehandhaafd te worden en bij motie (Amelink) het voorstel van de regering, de zetelverdeling meer in overeenstemming te brengen met meer democratische begrippen, voor kennisgeving hebben aangenomen, er geen basis gevonden kan worden om verder overleg te plegen.

In de toelichting staat duidelijk, dat de Nederlandse Regering moeilijk kan volharden in de handhaving van de „8-8". Er staat ook duidelijk in, dat den Haag weet, dat er tegen de door haar voorgestelde wijziging verzet zal zijn, vooral van de eilanden, die nummeriek in zetels worden teruggebracht en hetgeen ook door de practijk werd achterhaald door het steunen van de motie Amelink, die bijna alle afgevaardigden meekreeg van die eilanden.

En nu minder spelenderwijs uitgedrukt zal de Nederlandse Regering naar aanleiding van die motie niet anders kunnen besluiten, dan de door haar voorgestelde wijziging in de zetelverhouding, desondanks in te voeren. Uiteraard straks dus bij de wet. Wij weten wel, dat het geen elegante oplossing is, doch er is blijkbaar geen andere weg.

* * *

Wij zijn ons van de consequenties van deze noodzakelijke handelswijze wel zeer bewust. Met name van de niet Curaçaose afgevaardigden zal er hevig verzet losbreken. Wij vrezen zelfs onbezonnen stappen, zoals het zich terugtrekken uit elk hier te plegen overleg, een geimporteerde „sit-down" staking dus. Wij weten het, en wij weten tevens, dat er geen andere oplossing is dan een totale afscheiding, dus niet een afscheiding, gebaseerd op welvoorwogen gronden, doch een afscheiding gebaseerd op gevoelsargumenten. Geen afscheiding in min of meer staatsrechterlijk en administratief verband, doch los, totaal los. Eigen boontjes doppen en maar zien hoe wij verder zeilen.

* * *

Het lijkt ons in dit verband dienstig de handelswijze van de Nederlandse Regering nogmaals te motiveren met de volgende passage, welke wij in „Het Nieuws Van Vandaag" van Woensdag 8 Februari verwerkten. Hierin schreven wij:

Nederland zal de morele moed moeten opbrengen om een aanvankelijk begane misslag te herstellen — boven het rumoer uit van een vasthoudende minderheid, die zich in de Staten van thans als meerderheid presenteert. Men handhaaft juist de maat van het voorgeschreven democratische overleg voor de vestiging van een nieuwe, democratische rechtsorde, wanneer men — desnoods tegen de wil der zittende Staten in — een plan, als het nieuwe voorstel tot wettelijk aan zijn verschaft. Immers, de huidige meerderheid in de Staten tegen élke redelijke wijziging der zetelverdeling (8 Arubanen, 3 Bovenwinders, plus 1 Bonairiaan) vertegenwoordigen tezamen in het feite nog niet 1/3 der Antilliaanse stemgerechtigden!

Wat de conflictenregeling betreft, lezen wij in het ANP-bericht, dat dit onderdeel enig misverstand heeft gewekt. Van bevoegde zijde wordt medegedeeld, dat de regering er verre de voorkeur aan zou hebben gegeven, dat dergelijke meningsverschillen intern op bevredigende wijze zouden kunnen worden opgelost en dat er een regeling zou zijn gevonden of aan de hand gedaan, waarbij een dergelijke oplossing zou zijn te verwachten. Alleen de bestaande verhoudingen in de Antillen hebben er haar toe geleid in navolging van het rapport van Poelje, waarmede alle partijen destijds accoord zijn gegaan, de mogelijkheid tot beroep op de Kroon te openen.

In Suriname bleek de behoefte aan een dergelijk instituut niet te bestaan en er is dan ook niet over gedacht in de Interimregeling Suriname een dergelijke bepaling op te nemen.

Recht tot het Hart

— God heeft de tijd uitgevonden, maar over haast heeft Hij nooit gesproken.

weggelegd. Vooral ook, omdat in andere cacao gebieden, als b.v. Akkra in West-Afrika een kwaadaardige ziekte is opgetreden, welke de cacaoplant na enige jaren vernietigt. De ongeschoolde inboorlingen van Afrika weigeren de noodzakelijke maatregelen te nemen: het opruimen van de zieke planten, omdat zij de laatste twee oogsten niet willen missen en dit verergert natuurlijk het kwaad.

Met grote waardering dient melding te worden gemaakt van de medewerking van Trinidad, dat de fijnste kwaliteit plantjes ter beschikking heeft gesteld. Dat niet alleen de professoren en andere specialisten oog hebben voor de cacao blijkt wel uit het feit, dat de belangstelling van beleggers is gewekt, als „Jamin", Nederlandse Handel-Mij, de Firma de Jong van Schouwenburg e.a.

Ook in de polders van de Saramacca gebieden zag prof. Stahel mogelijkheden voor de cacao, zodat wij met enige aarzeling het woord cacao-polder uitspraken. Prof. Stahel was aan één kant blij, dat er indertijd geen petroleum in Nickerie was gevonden, en wees op de echte olielanden, waar de landbouw totaal wordt verwaarloosd en het toekomstig economisch welzijn over het hoofd wordt gezien.

Prof. Stahel, die meer dan 35 jaren in dienst van Suriname heeft gewerkt, wist ons ook nog allerlei te vertellen over zijn ervaringen in het binnenland, waarvan hij bijna niet meer levend was teruggekeerd.

De eerste Oranje-Zondag in Suriname was voor ons zo een bijzonder interessante dag geworden.

Getrouwd:

Désiré G. Dieffenthaler

en

Eline C. Alvares

Toekomstig adres: Marchena 293.

CURAÇAO

„DE KAREL DOORMAN".

Gisteravond wierp de Karel Doorman haar ankers weer uit in Caracasbaai om het week-end op Curaçao door te komen brengen.

HULSTKAMP 175 JAAR.

Gisteren ontmoetten wij de heer Eduard Hoogeweegen, een van de firmanten van de bekende Firma-Hulstkamp.

Deze firma is al lang in handen van de fam. Hoogeweegen, maar begrijpelijkerwijze bleef de alouden naam — Hulstkamp — voor het alcoholisch sap gehandhaafd. Op 25 Maart a.s. bestaat deze gerenommeerde firma 175 jaar. Klein begonnen is zij nu een wereld firma: Bijkantoren bezit zij in Zwitserland, Duitsland en tot voor kort in Polen. Rotterdam fungeerde als export centrum.

J. E. MAURICIO HERDENKT 40-JARIG ZAKENJUBILEUM.

Morgen zal het de dag zijn waarop de heer J. E. (Ito) Mauricio veertig jaar geleden in het pand Bredestraat 81 een zaak opende. Hij behoorde tot de pioniers van het zakenleven, dat nu zo onstuimig bruist.

Veertig jaar lang heeft de heer Mauricio zijn zaak gestuwd en nog steeds is hij — trouw terzijde gestaan door zijn zoons — de ziel van het bedrijf. „Ito" Mauricio is een innemende en charmante persoonlijkheid, heeft een open oog voor de verdere ontwikkeling van het zakenleven, hetgeen hem mogelijk maakte door noeste arbeid een bloeiende en vertrouwde zaak op te bouwen.

Aan het feit zelve zal geen aandacht worden geschonken, doch wanneer straks — vermoedelijk in April — de service station op Marchena officieel zal worden geopend, dan zal deze voor de „Curaçao Motors" gewichtige gebeurtenis gecombineerd worden met het zakenjubileum. En dan weten wij dat het onze geachte stadgenoot zeker niet aan warme belangstelling zal ontbreken. Integendeel.

Morgenochtend 9 uur zal in de St. Annakerk naar aanleiding van dit 40-jarig jubileum een plechtige H. Mis worden gecelebreerd. De familie Mauricio in het algemeen en de heer J. E. Mauricio in het bijzonder bieden wij onze hartelijk gemeende gelukwensen aan en wensen hem een continuatie van zijn succes toe.

GRAN CIRCO AMERICANO.

Het spijt ons, dat wij onze lezers geen verslag kunnen aanbieden van de eerste voorstelling die gisteravond in de tent van „Circo Americano" haar eerste vertoning beleefde.

De faciliteiten — voor wat dit blad bereft — ontbraken. Voor een behoorlijke plaatsreservering c.q. voor het verstrekken van toegangskaarten werd niet gezorgd, zodat wij het optreden van dit circus verder onopgemerkt voorbijgaan.

Van onze Arubaanse correspondent hebben wij korte tijd terug een recensie geplaatst van het programma van dit circus op Aruba, zodat wij onze lezers daaraan referen.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE.

Op de Schottegatweg Oost vond er gisteren een ernstige ketting aanrijding plaats waarbij 2 personenauto's en een pick-up betrokken waren. De totale schade bedroeg fl. 250.

Voorts vonden er twee lichte aanrijdingen plaats met een schade van fl. 70.

Een snelheidsmaniak die maar liefst 70 km. op de weg naar Welgelegen reed werd bekeurd.

HOE WARM HET WAS.

De max. temp. van gisteren was 29° C (82.4° F) terwijl de min. temp. 22.4° C (72.3° F) bedroeg. De neerslag was 6 m.m.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

10 Februari.

Brattingsborg van Pto. Cabello naar New York; *Vindeggen* naar Fuikbaai; *Tiberius* van Trinidad; *Argentan* van Cristobal naar Le Havre; *Monte Arnabal* van La Guayra; *Port en Bessin* van Antwerpen.

EEN NEDERLANDSE VLIEGFILM.

Een week geleden meldden wij dat er een film in voorbereiding is, die Curaçao als een der plaatsen van verhandeling heeft. De Nederlandse filmmaatschappij „Dutch Interstates Film Production draaiboekschrijver, prof. dr. Harald Bratt, die sinds 1947 in Nederland woonachtig is, opdracht gegeven een verhaal voor een vliegfilm uit te werken.

Bratt schreef daarop een verhaal, zich afspelend in een Transatlantisch vliegtuig, vliegende tussen Amsterdam en Curaçao. De film vangt aan bij het vertrek in Amsterdam en het slot speelt zich af op Curaçao.

De inhoud is een detective-geschiedenis met een romantische achtergrond.

Voor de productie is een overeenkomst gesloten met de onafhankelijke filmproducent George King. De buitenopnamen, die genomen moeten worden in Amsterdam, Paramaribo en Curaçao zullen verzorgd worden door de Dutch Interstates, terwijl de studio-opnamen in Engeland zullen worden behandeld door George King, Oscar Homolka en Anton Walbrook hebben zich bereid verklaard rollen in deze film te vervullen. Voor de vliegtuig-bemanning zullen Nederlandse acteurs en actrices worden aangezocht.

Getracht zal worden ook in de rolbezetting die internationale sfeer te scheppen, die aan het luchtverkeer eigen is. Er zal naar gestreefd worden de zo typische Curaçaose en Surinaamse achtergrond te versterken door inheemse muziek.

Van Nederlandse zijde is de publiciteit toevertrouwd aan de heer J. van de Walle, die jarenlang in West-Indië werkzaam is geweest.

Ter voorbereiding van de buitenopnamen en ter afwerking van de laatste details van het draaiboek vliegt vandaag een aantal medewerkers naar West-Indië.

Het zijn de heren mr. H. A. Keuls, directeur van genoemde maatschappij, (hier op Curaçao welbekend) J. v.d. Walle, publicity manager, prof. dr. A. Riekel. die het scenario schreef, A. Haanstra, camera man en nog een Engelse assistent.

De film heeft een Engelse en een Duitse versie.

Anton Wohlbruck en Oscar Homolka spelen de hoofdrollen. Het gezelschap vertoeft slechts voor korte tijd op Curaçao.

GEEN POLITIEK IN CARNAVALSDAGEN.

De Loge der Carnavalisten verzoekt aan alle politieke partijen om gedurende de komende carnavalsdagen, dus tot 22 Februari e.k. geen politieke vergaderingen te houden.

Eenheid in de carnavalsgedachte is een noodzaak om de feestvieringen te doen slagen. Deze mag door verschil in politieke inzichten niet verbroken worden. Daarom, begraaft de politieke strijdbijl voor minstens 10 dagen. De Loge dankt U bij voorbaat voor deze medewerking.

SIGARETTENCRITIEK IN VENEZUELA.

Het in Caracas verschijnende dagblad „El Heraldo" bevatte in haar editie van 9 Februari een fel artikel tegen Curaçao in verband met de doorlopende sigarettensmokkel van Curaçao naar Venezuela.

HET HOOGSTE AUTO-NUMMER.

C 6460 was het hoogste nummer voor personenwagens, dat hedenmorgen werd uitgegeven.

AMERIKAANS MARINE BEZOEK.

Bij het ter perse gaan van onze editie werd de Amerikaanse oorlogsbodem Nicholson op Curaçao verwacht om het weekend hier door te brengen.

LIJK AANGESPOELD.

Gisteren spoelde in de Boca San Pedro het lijk aan van wijlen E. Martina 24 jaar oud, die sinds Maandag uit zijn woning in Marchena vermist werd.

In het *„West-End"* theater draait deze week de film van roulette, dobbelsteen en kaart, „Any number can play" met Clark Gable in de hoofdrol.

Wij hebben zo onze eigen mening over speelholen en jokkers, helemaal geen gezonde omgeving voor mensen, die gelukkig door het leven willen gaan.

En dat zien wij ook in deze uiterst gepassioneerde rolprent, die enig in haar soort is.

Ondanks de fabelachtige rijkdom van mr. King, (Clark Gable) ontbreekt hem juist dat ene, wat hij zo verlangt, n.l. de toegenegenheid van zijn zoon Paul, die zich schaamt over de practijken van zijn vader. In een climax wordt tenslotte een „happy-end" als slot aan deze film toegevoegd. Beter ware te spreken van forceren. Wij willen in deze rolprent wijzen op de scène aan de speeltafel, waar de hartstocht van de spelers op de gezichten duidelijk staat afgebeeld.

In *Cinelandia* en *Roxy* draaien twee andere films, daar hebben wij respectievelijk een spannende avonturenfilm van Tarzan in „Tarzan's Magic Fountain", met als decorum donkere oerwouden en heel veel avonturen. Wij hebben heel wat avonturen te beleven voor aleer het einde daar is.

De films van Tarzan — ook al is het niet de bekende Johnny Weismuller die de titelrol vervult, — zijn bekend genoeg om liefhebbers van dit genre naar Cinelandia te trekken.

„Chicken Every Sunday", de titel doet het al vermoeden, is een dolvermakelijke film, waarvan de inhoud minder belangrijk, doch de verwikkelingen des te leuker zijn. Een film, vol spirit en vaart, charme en humor vol gezonde humor. Ons dunkt, met de politieke verwikkelingen zal deze film ons in Roxy wel verfrissen. Daarom is een bezoek aan dit theater volkomen verantwoord.

ZES ZAKEN GINGEN IN VLAMMEN OP.

Gisteravond heeft een grote brand in de v. Slobbestraat gewoed op San Nicolas, waarbij de zaken van El Libertador, de Vries, Band Box, Maritime Bar, Targetbar, en de House of Art, allen totaal uitgebrand zijn.

Deze zaken waren allen gevestigd in één pand dat eigendom is van de heer Senior. De brandweer van San Nicolas, Oranjestad en de Lago hebben allen assistentie verleend.

Tijdens de blussing viel een brandweerman door het dak, een ander kreeg een plafond op zijn hoofd. Gelukkig echter liep niemand verwondingen op. Onze correspondent wist nog te melden dat de schade op ongeveer fl. 150.000 werd geschat.

De oorzaak van de brand wist men ons nog niet mede te delen. De politie stelt een nader onderzoek in.

„KAREL DOORMAN" BEDANKT.

De Gezaghebber ontving het volgende telegram, luidende:

Namens gehele bemanning dank ik U en de velen die ons te korte bezoek onvergetelijk hebben gemaakt. Ik moge U verzoeken onze dank over te brengen.

Commandant H.M. Karel Doorman.

THEEMIDDAG.

Het damescomité voor de bouw van de Protestantse Kerk te Oranjestad organiseert, Zondagmiddag 12 Februari a.s. een theemiddag in de Flamingoroom ten bate van de Protestantse Kerk te Oranjestad. Er zullen diverse attracties zijn, alsmede vele lekkernijen.

GENERAL STORE.

De heer C. Juliau opende Maandagmiddag in de Hendrikstraat, het oude pand van de Wimco, een nieuwe winkel. De winkel is keurig ingericht. Alle huishoudelijke artikelen zijn er verkrijgbaar en tevens heeft de heer Juliao het agentschap van de drycleaning Banb Box. Dus twee vliegen in een klap.

WAT DE POLITIE MEEMAAKTE.

De straat op.

Te Juana Morto bleek, dat een echtpaar ruzie had gehad. Na de ruzie had de man de vrouw de straat opgestuurd en de baby van drie maanden oud in huis opgesloten.

Pas op je kippen.

St. J. de C. verklaarde, dat een manspersoon zijn koraal was binnengedrongen en een kip uit zijn kippenhok had gekaapt. Op het lawaai was hij naar buiten gesneld en wist de dief met reeds dode kip te grijpen. Hier had de dief hem een klap in het gezicht gegeven, wij ... met achterlating van de kip te ontkomen. De aangever verklaarde de dief van aangezicht goed te kennen.

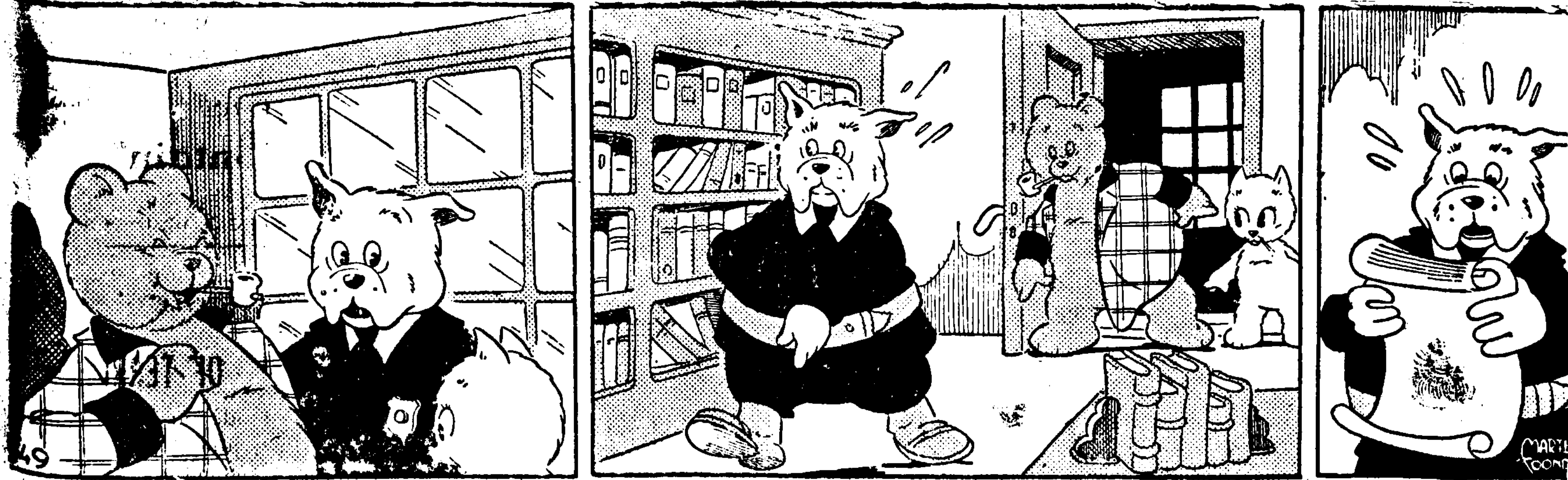
Radioroof.

K. vertelde, dat een vrouwspersoon, met wie hij had samengeleefd, een radiotoestel bij hem had weggenomen. Gekomen ten huize van de vrouwspersoon trachtte zij het radiotoestel voor haar rokken te verbergen. Zij verklaarde het radiotoestel hebben meegenomen voor al het werk, dat zij voor K. had verricht. Het toestel is aan de eigenaar ter hand gesteld. Hij wilde geen aangifte doen van diefstal.

Vechtpartij.

In het New York Restaurant hadden twee zeelieden de zaak op stelten gezet door te vechten. Zij zijn overgebracht naar ... wacht en ter ontnuchtering ingesloten.

858 Tom Poes en de Bergmensen

„Het schijnt," zei Bulle Bas, „dat er een paar van die reuzen door hun kameraden zijn weggejaagd en omdat ze nu natuurlijk honger hebben, houden ze zich bezig met het plunderen van reizigers en het aanhouden van treinen. Het is levensgevaarlijk geworden om in de richting van de Zwarte Bergen te reizen." „Hm, is dat het enige?" vroeg Heer Bommel, „op het gebied van reuzen zijn we niet gauw bang wat jij, Tom Poes?" „Onzin!" zei Bulle Bas, „dit zijn de wildste en sterkste, die er bestaan!

Jullie zullen je handen vol hebben! Hm, eens even kijken, waar zijn de orders .... hm, waar heb ik dat papier gelaten .... hier, luister, jullie moeten in een extra-trein gaan zitten, je laten aanhouden en gevangennemen en dan de kat eens uit de boom kijken! Daarna moeten jullie zien te vluchten en mij verslag uitbrengen, da is alles! Voelen jullie er iets voor?" „Zeker," zei Tom Poes, „maar wat heeft die uitvinding, waar u het over had, er mee te maken?"

VIJFTIG JAAR GELEDEN

Een nieuwe Kerk voor Santa Rosa

Het zielenaantal van de parochie van Santa Rosa was in de tweede helft van de vorige eeuw voortdurend in de stijgende lijn en het was niet meer mogelijk, dat 's Zondags alle mensen naar één H Mis konden. Daarom had Mgr. van Ewijk reeds op 4 Maart 1878 verlof gegeven om Zondags twee maal het H. Misoffer op te dragen.

Ook deze maatregel bleek op den duur onvoldoende en daarom nam men tegen 1900 het doortastende besluit om een nieuwe stenen kerk te bouwen, aanmerkelijk [redacted] de oude, die na ruim zestigjarige dienst werd afgebroken. Dat oude gebouwtje zat echter steviger in elkaar dan men zo oppervlakkig zou vermoeden. Het metselwerk was zo hard, dat er springstof aan te pas kwam om de muren neer te halen.

Op 27 September 1900 werd de tekening van de nieuwe kerk, ontworpen door pastoor Stephanus van de Pavert, door de Provicaris, de H.E. Pater G. Willems, goedgekeurd, waarop aanstonds maatregelen werden genomen voor de bouw. Reeds op 12 October had met het gebruikelijk ceremonieel de eerstesteenlegging plaats. Deze plechtigheid werd verricht door de H.E. Pater Willems in tegenwoordigheid van de geestelijkheid van Santa Rosa en Scherpenheuvel, benevens enige eerwaarde Heren Geestelijken uit de stad. Een oorkonde werd in de muur gemetseld, ondertekend door alle aanwezige priesters. Op 1 Jamaica 1901 werd een steen in het nieuwe altaar gemetseld ter ere van de Goddelijke Verlosser, Jezus Christus, ter gelegenheid van de overgang tot een nieuwe eeuw.

De inzegening van de nieuwe kerk had plaats op 11 Februari 1901. Omringd door bijna alle priesters van het eiland Curaçao en door de studenten van het Groot Seminarie van Scherpenheuvel, verrichtte de H.E. Pater G. Willems, Provicaris van de Curaçaose Missie, de inzegening, waarbij de Gouverneur van de Antillen, Mr. C. A. H. Barge met zijn adjud[redacted] grote menigte belangstellenden tegenwoordig was. Na de inzegening werd een plechtige H. Mis opgedragen door de pastoor van Santa Rosa, Pater Marcus Dahlhaus, geassisteerd door pater Regouin en pater v.d. Pavert. Na de H Mis werd het H. Sacrament uit het schoolgebouw, waar het tijdens de bouw van de nieuwe kerk bewaard werd, in plechtige processie naar de kerk overgebracht, waar het Te Deum gezongen werd tot besluit van de plechtigheden. De feestelijkheid werd niet weinig verhoogd door het spel van het muziekcorps van Santa Rosa's jongensweeshuis. De kerk was nog wel niet helemaal af, maar toch voldoende gereed voor dagelijks gebruik. De tombe van het hoofdaltaar met tabernakel was reeds geplaatst en ook een nieuwe communiebank, versierd met schilderingen naar Fra Angelico, uitgevoerd door pastoor Dahlhaus zelf, bevond zich reeds in de nieuwgebouwde kerk. Ook het Rozenkrans-altaar, waarvan de beeldengroep een navolging is van een bekende schilderij van Müller, maakte met de achtergrond, die tevoren was geschilderd door de Z.E. Pater Frie, een voortreffelijke indruk. Pastoor van de Pavert, de tekenaar van de kerk, had ook grotendeels de leiding bij de bouw ervan.

Pas het jaar daarop, Woensdag 24 September 1902, werd de nieuwe kerk geconsacreerd. Een kerkgebouw moet altijd ingezegend zijn, maar niet elke kerk behoeft geconsacreerd te zijn. Inzegenen kan iedere priester met machtiging van de bisschop, maar consecreren doet de bisschop zelf; hij heeft daarbij chrisma (wijdingszalf) nodig. Of een kerkgebouw geconsecreerd mag worden, hangt af van de bouw van het hoofdaltaar. Het is ondoenlijk dit verder binnen het bestek van een beperkt krantenartikel in bizonderheden uit te leggen. Mgr. J. J. A. van Baars, omhangen met de cappa magna (bischoppelijke staatsiemantel) trad zichtbaar geroerd het mooie nieuwe gebouw binnen. Na de voorbereidende gebeden in de gesloten kerk, hield Monseigneur, bekleed met de hogepriesterlijke gewaden de processie rondom de kerk om deze van buiten te zegenen. De betekenisvolle plechtigheden en de zinrijke gebeden werden in een korte toespraak door de bisschop aan het volk verklaard, voordat de relikwieën van de heiligen de kerk zouden worden binnengedragen. Daarna werd ook het volk tot de kerk toegelaten. Nu begon de eigenlijke consecratie, zalving van altaar en kerk en daarna volgde de eerste H. Mis in de nieuwgeconsacreerde kerk, door de bisschop zelf plechtig opgedragen, om God dank te zeggen en diens zegen af te roepen over de parochie van Santa Rosa.

Pastoor van de nieuwe kerk was de zeer ijverige pater Marcus G. Dahlhaus. Deze wonderlijke man, die dertig jaar aan een pijnlijke maagkwaal leed, ontwikkelde niettemin een ongelofelijke werkkracht. Geboren 31 Mei 1868, kwam hij op Curaçao aan de 15de Maart 1897, enkele maanden na zijn priesterwijding. Als onmiddellijke opvolger van pastoor Frie zette hij diens arbeid voort en begon het leven en werken van zijn voorgangers vast te leggen in een uitvoerig historisch verslag, dat in de kroniek van de parochie bewaard wordt. Over de zes jaar, die hij daar zelf hard werkte, heeft hij bijna geen woord aangetekend. Gelukkig bezitten we omtrent zijn werk op Santa Rosa het waardevol getuigenis van zijn bisschop, Mgr. Jacobus Ambrosius Baars. Deze tekende aan over pastoor Dahlhaus: „Wij zijn naast God dank verschuldigd aan de goede herder, die vol liefde en toewijding al zijn krachten en gaven tot het geestelijk en tijdelijk welzijn van zijn volk aanwendt, maar ook de blijde voldoening mag smaken van hun grote verandering ten goede en hun vooruitgang in de beoefening van het christelijk leven". (S. Rosa 28-11-1905).

Op 12 Juli 1906 vertrok hij reeds naar Nederland voor herstel van krachten; 27 Juli 1907 kwam hij weer op Curaçao aan en de volgende morgen was hij alweer op Santa Rosa. Pastoor Dahlhaus verwierf zich voor de Missie in het algemeen nog veel verdiensten door zijn vele publicaties. De voornaamste daarvan is wel „Een levensschets van Mgr. M. J. Niewindt, eerste Apost. Vic. van Curaçao" 1924. Dit was tevens zijn sterfjaar; 6 Juli 1924 stierf deze altijd zieke man, die in zijn leven een hoeveelheid werk verzet had, waar een gezond mens een veel langer leven voor nodig gehad zou hebben.

M. D. Latour O.P.

ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Verklaring van de Una

Naar aanleiding van Uw redactioneel artikel „Hoe zit dat" in de Amigoe van 1 Februari, en het ingezonden stuk met redactioneel onderschrift in de Amigoe van 4 Februari, meent het Bestuur van de UNA, het volgende te moeten mededelen:

In de eerste plaats mogen wij opmerken, dat het ons ten zeerste bevreemdt, dat U het nodig geacht hebt een redactioneel artikel te moeten plaatsen om informaties in te winnen, die veel gemakkelijker te verkrijgen geweest waren indien U een brief rechtstreeks aan het Bestuur van de UNA gericht had. Waar men het goed met een politieke partij meent, is het ten zeerste af te keuren om gewaagde insinuaties en onjuiste beweringen in het publiek te maken, indien men ten minste alleen de waarheid zoekt.

Het door U beweerde over het afhalen van de heren Tromp en Amelink is onjuist.

Dat er een vriendschappelijke houding heerst tussen de heren Tromp en Amelink en de N.V.P.-fractie is waar; eveneens is het ook waar, dat dezelfde houding bestaat t.o.v. de fracties van diverse andere partijen. U zult toch zeker wel weten, dat het een goed parlementair gebruik is, dat statenleden vriendschappelijk tegenover elkaar staan en besprekingen houden met diverse partijen van een bestuurscollege. Zulke besprekingen zijn ten zeerste aan te bevelen en dikwijls zelfs noodzakelijk, wil een fractie van drie leden uit een college van 21 leden het programma van haar partij trachten te verwezenlijken.

Dat deze besprekingen een angstcomplex veroorzaken in kringen, die gaarne een verandering willen zien in de bestaande acht-acht verhouding in de Staten, kan de Una niet interesseren. De UNA zal met behoud van haar Christelijke beginselen besprekingen voeren, met welke partij dan ook, teneinde de nu bestaande acht-acht verhouding te handhaven.

De UNA is en blijft een christelijke partij, zoals haar leden in de Staten ook op ondubbelzinnige wijze hebben laten blijken, doch dit wil niet zeggen, dat zij zich aan het lijntje zal laten houden door welke partij dan ook, wier beginselen grotendeels met die van de UNA samenvallen, maar die daarom de UNA zelfs een anti-Arubaanse houding wil opdringen.

Dat er in verschillende instantie besprekingen gevoerd zijn, teneinde de UNA te doen samengaan met de N.V.P. ontkennen wij niet, doch het Bestuur van de UNA acht dit onder de *huidige omstandigheden* een *onmogelijkheid.*

Dat de ontslagname van Dr. Dussenbroek als Voorzitter van de UNA in de richting van de „vriendschappelijke verhouding" gezocht moet worden, vinden wij een onlogische opmerking; ware dit zo geweest, dan had de heer Dussenbroek consequent moeten blijven en ook zijn statenzetel ter beschikking moeten stellen daar er in de „Amigoe" gesuggereerd wordt dat Dr. Dussenbroek het oneens is met het Bestuursbeleid. Het is de mening van het Bestuur, dat de ontslagname van Dr. Dussenbroek gezocht moet worden in de richting van zijn opmerkingen, die hij maakte ten huize van de heer Plantz, waar hij opmerkingen maakte, die later onjuist bleken te zijn. Bovendien in het Bestuursstandpunt van de handhaving van de achtacht.

Dat de inconsequente houding van Dr. Dussenbroek inzake de acht-acht, die hij ook al eens in de Bestuursvergadering heeft laten blijken, verstrekkende gevolgen heeft gehad moge blijken uit een brief, die in het bezit is van het Unabestuur en afkomstig van een in Nederlandse Regeringskringen goed bekend Curaçaoënaar en handelende over het afwijzen van de 12-8-3-2 en het Tweekamerstelsel. Uit die brief volgt letterlijk:

„Met name begrijpt men hier niets van de houding van de UNA statenleden. Immers de Nederlandse Regering heeft er zich op gebaseerd, zover mogelijk het advies te volgen, dat Dr. Dussenbroek met Mr. I. C. Debrot en de heer Gerharts heeft opgesteld en dacht..... dan komt er een meerderheid."

„Dr. Dussenbroek zal toch zeker wel een paar mensen kunnen vinden, die af en toe naar de Federale Raad willen wandelen."

„Men is dus van het voorstel Dussenbroek uitgegaan als basis. Daar men nu aanneemt, dat men op Aruba begrijpt, dat men niet alles precies zo kan krijgen als men het hebben wil, de Regering t.o.v. de Kamer ook niet, is men terecht verbaasd."

Ten bewijze, dat de heren Tromp en Amelink een juiste houding hebben aangenomen door dit minderheidsrapport niet te tekenen volgt uit dezelfde brief nog de volgende zinsnede:

„De heer Amelink had groot gelijk met te beweren, dat bij afstemmen in de Tweede Kamer geen beroep mogelijk is en dat dat een Curaçaos zinnetje is. Uiteraard is het hoogst onsympathiek dat de heer Gorsira op die manier getracht heeft Aruba in de luren te leggen."

De Una heeft te allen tijde duidelijke taal gebruikt tegenover iedereen; mocht één harer fractieleden dit niet gedaan hebben, dan heeft deze persoon dit tegen de opdracht van het Bestuur gedaan.

Wij spreken de hoop uit, dat wij met deze uiteenzetting U volledig op de hoogte gesteld hebben „hoe het zit" en mocht U in het vervolg inlichtingen willen verwerven over de UNA t.o.v. onjuiste geruchten en ongefundeerde vermoedens, zouden wij het zeer op prijs stellen, dat U zich rechtstreeks tot het Bestuur wende.

Ten slotte deelt het Bestuur van de UNA U mede, dat het Bestuur niet van plan is op elk „wild verhaal" van de „Amigoe" te reageren. Deze uiteenzetting is gedaan, opdat Uw lezers zich volkomen op de hoogte kunnen stellen van de ware toedracht van zaken, en niet omdat dit Bestuur zich verplicht voelt zich tegenover U te verantwoorden.

H. P. E. Ecury,
Voorzitter UNA a.i.

Van de Boekenplank

BEZONKEN AVONTUREN.

In de reeks essays en studien „Peiling en Perspectief”, uitgegeven door *J. M. Meulenhoff te Amsterdam* ontvingen wij ter recensie „Bezonken avonturen” van prof. dr. S. Dresden.

De „Bezonken Avonturen” van deze eminente Leidse Hoogleraar worden grotendeels beleefd op het fraaie veld der schone letteren en boeien door de fijne stijl, de scherpzinnigheid en de perspectieven, die zij voor ons openen.

De adspirant lezer zal zijn recensent niet euvel duiden wanneer hij vooral op een van deze prachtige essays iets dieper ingaat, n.l. „de zin der literaire critiek.” Hier is prof. Dresden naar onze smaak bijzonder zuiver en penetrant en hoe juist zijn zinsnede: „In kringen, die zich terwille van een zekere ontspanning met kunst bezig houden, heerst in het algemeen een afwijzende mening ten aanzien van de critiek en de critici.”

Prof. Dresden belicht zijn onderwerpen met wetenschappelijke fijnzinnigheid en onder zijn gestileerde pen groeit een helder geschreven beeld, n.l. het doel, dat de criticus zich stelt, kan nooit dat der objectiviteit zijn. De oorzaak hiervan is niet alleen te zoeken in het reeds eerder besproken feit, dat de emotie een noodzakelijke rol speelt en de criticus dus „subjectief” is, zoals men gewoonlijk zegt.

Zelfs wanneer de emotie geen rol zou spelen, zou absolute objectiviteit een onbereikbaar ideaal zijn.”

Prof. Dresden vraagt van de criticus niet de onmogelijke „objectiviteit”, maar bovenal echtheid, zuiverheid.

Maar er zijn nog meer juweeltjes onder deze bezonken avonturen, bijv. het hoogst belangwekkende „aspecten der pseudonymiteit” en „De betekenis van het dilettantisme”.

Het is een waar genot na alle wartaal, waarop wij dagelijks worden vergast, dit heerlijke werkje te mogen lezen. Wij zien met hooggespannen verwachtingen uit naar de volgende „peiling”, welke ons perspectief in niet onbelangrijke mate zal verruimen.

SURINAME

PRINS BERNHARD BIJ DE BOSNEGERS.

Paramaribo. — Prins Bernhard heeft Donderdag een tocht gemaakt naar de bosnegerdorpen aan de boven-Suriname, waar zijn leven vrijwel de gehele dag in handen was van de bosneger Asinnië, in wiens corjaal (kano) de Prins gezeten was samen met gouverneur Klaasesz.

Asinnië bestuurde het ranke bootje zonder ongelukken langdig door een zestal gevaarlijke soela's (stroomversnellingen) samen met twee andere bosnegers, die met koela's (vaarbomen) de corjaal op de rotsblokken moesten afstoten. Het was een hachelijk ogenblikje, toen de voorste koelaman miste en in het bootje viel. Per tramwagen ging het gezelschap van Paramaribo naar het kabelstation, waar Prinses Juliana het zendings-hospitaal van de Evangelische Broedergemeente heeft bezocht, onder leiding van de zendingarts P. de Groot. Daar werd ingestapt in een vijftiental corjalen. Eerst werd het heidendorp Kapasikree bezocht, waar het gezelschap werd ontvangen en rondgeleid door de hoofdman, Giyon, die door de Prins werd uitgenodigd verder mee te reizen. Van Kapasikree volgde een moeizame tocht door de waterversnellingen naar het Christelijke dorp Gansee. Onmiddellijk na aankomst was er een plechtige dienst in het kerkje. Ds. F. F. Mittemeyer, vertegenwoordiger van het kerkbestuur van de Evangelische Broedergemeente, leidde de dienst.

De inlandse catechist J. J. Leerdam zegde dank voor de eer, aan het dorp verleend. Hij zeide, dat velen het onmogelijk gedacht hadden, dat de Prins zo ver zou komen en wensten, dat de Prins zou terugkeren met de overtuiging, dat tot in deze uithoek van het Koninkrijk de trouw aan het Huis van Oranje leeft. Daarna werd er een kroetoe (raads-vergadering) gehouden met de drie hoofdlieden van Gansee, Egmund Treu, Alexander en Cyrenius, die verklaarden hun vreugde niet onder woorden te kunnen brengen, dat het de Prins behaagd heeft hen in hun armoede te komen opzoeken. Zij verzochten hun groeten over te brengen aan de Prinsesjes. Zij wensten een kanon om bij feestelijke gelegenheden te kunnen afschieten, waarvoor de Prins beloofde te zullen zorgen.

Landsminister A. A. Brakke en districtscommissaris J. J. Michels fungeerden als tolk.

Na de kroetoe werd een schitterende voordracht bijgewoond.

De sprekers vertelden in uitstekend Nederlands de geschiedenis der bosnegers, afgewisseld met zang en dans.

Na afloop verklaarde de gouverneur, dat Gansee de Prins het hart van Suriname heeft laten zien; het heeft de sterke band tussen blank Soestdijk en donker Gansee getoond.

Daarna werden houtsnijwerk en vlechtwerk aangeboden. Van Gansee werd een bezoek gebracht aan het dorp Lombe, waar een kleine influenza-epidemie heerste en hoestende kinderen liederen zongen.

Onder een brandende zon werd de terugreis naar het kabelstation aangevangen. Prins Bernhard ontdeed zich van zijn bovenkleren, waarin hij gevolgd werd door de andere leden van het gezelschap. Plotseling kwam er een hevige stortbui, zodat het gehele gezelschap kletsnat werd.

Van het kabelstation ging men per tram weer naar Paramaribo. De meereizende journalisten brachten een halve nacht in de jungle door, toen een as brak van de aparte wagen, waarin zij zaten.

Zij hielden zich bezig met zang en dans bij de bosnegers en arriveerden eerst Vrijdagochtend in Paramaribo.

AGENDA

BIOSCOPEN

WEST-END: „Any number can play” 19 en 21.15 uur Zaterdag; „Any number can play” 10.30 uur; „Carson City raiders” 16.30 uur; „Tex Granger” 18.30 uur; „Any number can play” 20.30 uur Zondag.

CINELANDIA: „Devil saddle legion” 19 uur; „Tarzan's magic fountain” 21 uur Zaterdag; „Trail of terror” 18.30 uur; „Tarzan's magic fountain” 20.30 uur Zondag.

ROXY: „Chicken every Sunday” 19 en 21 uur Zaterdag; „Chicken every Sunday” 10.30 uur; „The blazing sixes” 16.30 uur; „Return of the badmen” 18.30 uur; „Chicken every Sunday” 20.30 uur Zondag.

Om Zondag half acht vertrek Brionplein voor installatie voortrekkers in Brakkeput.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Suriname en Nederland is Zondagochtend tot 9.30 uur v.m... kantoor open 9 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nacht dienst der verpleegsters wordt waargenomen door *Zuster de Lannoy*, Bredestr. 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 0700 — 1900.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Excelsior*, Herenstr. 4, tel. 2004 en *Botica del Pueblo* Bredestr. 82 (O), tel. 3718.

CUROM.

Zaterdag: 18.30 Muzikale kinderuitzending; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.45 De band van de week: Louis Armstrong; 20.00 Nieuws; 20.15 Uitzending voor de Strijdkrachten; 20.45 „Jij en ik en de radio”; 22.00 Noord-Atlantica; 22.25 Nieuws en sluiting.

Zondag: 9.00 Katholieke kerkdienst vanuit de R.K. Kerk Pietermaai; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Wim P. G. Stokla draagt voor; 11.15 Uit onze jonge jaren; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Lichte muziek; 13.00 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Katholieke jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operaconcert; 20.00 Nieuws; 20.15 Concertmuziek; 20.30 Caraibisch Overzicht; 20.45 Bekende gedeelten uit opera's; 21.30 Curom's culturele curiosa; 21.35 Gram. muz.; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

25.57-31.28

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Reportage; 19.30 Wij doen het zelf; 20.00 Nieuws; 20.06 *Irving Plantz: Een „Story van de Bovenwinden”*; 20.20 Negen heit de klok; 21.02 Persoverzicht; 21.18 Avondwijding; 21.21 Nieuws en sluiting.

Zondag: 18.00 Kinderuitzending; 18.45 „Victor Silvester en zijn orkest”; 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.30 Concertgebouw-orkest olv. Rafael Kubelik; 20.30 Caraibisch Commentaar; 20.40 „Musicorda”; 21.00 Liturgische Avondoverdenking; 21.30 Sportreportages en muziek; 21.56 Nieuws en sluiting.

(A.V.R.O.S. 19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 The Great Chums; 17.30 Voor de Jarigen; 18.00 R.A.O.'s verzoekprogramma; 18.35 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.05 Lichte Klassieke muziek; 19.30 Plantenpraatje; 20.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en sluiting.

Zondag: 8.00 De dienst in de Grote Stadskerk; 9.00 Viool Sonate; Variaties op Nel Cor Pui; 9.30 R.K. Morgenwijding; 10.00 Rhapsodi Espagnole; 18.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Voor jarige Hindostani; 16.00 Trio No. 1 in B Joh. Brahms; 16.30 Voor de Jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Voor de Jarigen; 17.30 Weekoverzicht; 17.50 Symphonie; 18.30 The Lutheran hour; 19.00 Nieuws; 19.20 Opera „Hänsel und Gretel”; 20.00 Dierenbescherming; 20.15 Opera „Hansel und Gretel”; 21.00 Nieuws en sluiting.

Inspectie der Belastingen.

— o —

Degenen, die in de Gouvernements-bergplaats op Scharloo goederen langer dan **dertig dagen in tijdelijke opslag en langer dan één jaar in definitieve opslag hebben**, worden verzocht **binnen één week** daarover te beschikken.

Indien aan dit verzoek niet wordt voldaan, zal de Administratie der Belastingen tot verkoop dier goederen overgaan.

Opgave der opgeslagen goederen in kwestie kan in het Gouvernements-Entrepot te Scharloo worden verkregen.

Willemstad, 10 Februari 1950

De Inspecteur der Belastingen

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:

11 en 12 Febr. 18.30 — 7.30 B. J. Lubbers, tel. 2928; bij geen gehoor, tel. 2400/2285.

Personeel Afdeling.

11 en 12 Febr. J. A. A. v.d. Burg, Bungalow 25, R.C. tel. 2772.

Materialen Afdeling:

11 en 12 Febr. M. Gautier, Negropont 77B, tel. 2902.

Geneeskundige dienst:

11/2 (12.30) — 13/2 (7.30): Dr. W. de Loos, tel. 1014 S., b.g.g. tel. 2289.

C.S.M.

Rederij:

11 Febr. J. W. H. Zimmer... tel 2486.

12 Febr. P. J. Hesper, tel...

Scheepsagentschap:

11 Febr. 8 — 18 uur k... tel. 2458/2551.

11 Febr. 18 — 8 uur J. H... be, tel. 2304.

12 Febr. 8 — 8 uur J. H... be, tel. 2304.

Dok Afdeling:

11 en 12 Febr. J. P. Mar...

Bioscoopprogramma „As...

Zaterdag 11 Febr. „Ha...

Zondag 12 Febr. „Furia”. ...gang boven 16 jaar.

VOOR DE KATHOLIEKEN VAN JULIANADORP

Iedere Zondag (en op feestdagen) vertrekt er om ... een bus van de C.P.I.M. ... richting van Groot Ku... Diezelfde bus gaat om 9... terug naar Julianadorp, ... portierspost, Centralaan.

De Tijger

26.

„Maar ik niet. Maar het is in ieder geval een genoegen om het te schrijven.”

Hij verbijsterde haar. De omgang met hem was een zeer interessante gewaarwording. Somtijds, wanneer haar werk afgelopen was, sloop ze het atelier binnen, en sloeg hem gade, terwijl hij met een ander soort werk bezig was. Ze zag onder zijn bekwame handen schilderijen ontstaan — knap werk, te voorschijn getoverd met een vlugheid, die haar verbaasde. Dan was de dromerige man verdwenen. Hij scheen te blaken van vurigheid — een regelmatige fontein van bewonderenswaardige energie.

„Ha, ben jij het, Ann? Hoe durf je!”

„Het — spijt mij. Ik wilde u niet lastig vallen.”

„Wilde je mij spreken?”

„Ja — neen. Ik — ik wilde u slechts — zien.”

„Wat een goddeloze tijdsverspilling.” Zijn scherpe ogen gleden een ogenblik over haar heen. „Blijf zo staan. Het licht is net goed.”

Voordat ze goed begreep wat hij deed, zette hij een plankje op zijn ezel en begon met houtskool een tekening van haar te maken. Het was een moment van goddelijke inspiratie. Reynolds wist het. Zijn vingers konden niets verkeerds doen. Daar werd ze vereeuwigd in volmaakte stijl. Toen het af was, bleef hij er over gebogen, alsof hij niet begreep wat er gebeurd was.

„Vreemd”, mompelde hij. „Ik zou er dagen — weken over hebben kunnen doen — en het nooit voltooid hebben....”

„Mag ik eens kijken?”

Ze sloop op haar tenen naar de ezel, en zag zichzelve — geëtherialiseerd, vond ze, maar ze had oog voor talent, en ze herkende ze het.

„Het is — verbazend!”

„Niet al te slecht.”

„Een beetje — geflatteerd.”

„Onmogelijk. Het is precies zoals je werkelijk bent. Juist dat tikje droefheid in je ogen — zo vlugtig.... Ann, je zou je fortuin kunnen maken als model.”

„Ik wil dat niet zijn”, protesteerde ze.

„Dan kunnen we dit beter vernietigen.”

Hij nam het plankje in zijn handen, maar ze greep het met haar vingers.

„Neen — neen. Dat zou vandalisme zijn. Het is prachtig werk — het is werkelijk het — ik weet het.”

„Maar ik heb je nooit gevraagd....;”

Tot zijn verbazing welde er een traan in haar ogen en begon over haar wang te rollen. Ze droogde die vlug af, en wilde de kamer verlaten, maar hij hield haar tegen.

„Ann, vergeef het mij.”

„Er — er is niets te vergeven.”

„Waarom huil je dan?”

„Ik huil niet.”

„Wil je zeggen dat het geen traan was....?”

„Tranen zijn niet hetzelfde als huilen.”

„Nu, ik schijn niet veel verstand te hebben van psychologische zaken. Ik dacht, dat je het kwalijk nam, dat ik je getekend had — zonder je goedkeuring.”

„Ik bedoelde — ik bedoelde.. Och, ik weet niet wat ik bedoelde.”

Ze zag er ontstellend schoon uit, met het overblijfsel van een traan nog in haar oog glinsterend. Reynolds voelde zijn bloed bijna voor het eerst van zijn leven wild door zijn aderen vloeien. Hij had haar in zijn armen kunnen nemen, en de mogelijkheid bestond, dat ze hem niet weerstreven zou, maar zijn gevoel voor betamelijkheid weerhield hem. Het schrijven van het boek was maar een voorwendsel geweest, om haar uit haar moeilijkheden te redden. Het scheen hem verraad toe, om zijn wilde ingeving in daden om te zetten.

„Het is vijf uur, Ann”, zeide hij. „Wat vliegt die tijd voorbij.”

„Ja. Ik moet naar huis gaan. Ik ga vanavond naar mijn nieuwe kamers.”

„Waar?”

„In Purvis Street. Geen vijf minuten hier vandaan. Ik zal drie shilling per week uitsparen aan busritten.”

„Zuinig meisje! Spaar je voor de kwade dag?”

„Ja”, antwoordde ze heel ernstig.

Toen ze vertrok, ging hij naar de vensters, om de gordijnen dicht te trekken. Buiten was het duister, en de troebele rivier weerkaatste de laatste rode stralen van de zon. Hij zag Ann het huis verlaten, en, onmiddellijk achter haar bewoog zich een man om een boom, en liep haar na.

„Verdomme!” mopperde hij.

Een minuut later werd er gebeld, en Tony kwam zeggen, dat Inspecteur Brent er was.

„Vraag hem binnen te komen”, zeide hij bits.

Brent drentelde de kamer in, en ging zitten in een stoel, die Reynolds hem aanwees. Zijn scherpe ogen gingen dadelijk naar de ezel, waarop het portret van Ann stond.

„Een bekoorlijk model!” zeide hij.

„Waarlijk.”

„Ik dacht, dat zij je amanuensis was?”

„Dat was ze — tot nu toe. Kijk eens aan, Brent, ik weet uitstekend, waarvoor je komt.”

„Dat betwijfel ik sterk.”

„Rose kwam hier kortgeleden met hetzelfde oogmerk. Je kunt je adem sparen. Ik had medelijden met dat arme meisje, dat jij met zo'n genoegen vervolgt....”

„Ik!”

„Wel, jullie onder elkaar. Ik zag daarnet een man — hij volgde haar op de hielen. Het is jammer, dat je niets beters te doen hebt. Maar dat zijn jouw zaken.”

„Het zijn ieders zaken. Ik kwam hier zeker, in verband met die bekoorlijke jonge dame, maar mijn oogmerk is niet geheel dat, wat jij je verbeeldt. Ik kom je niet vertellen, dat je beroofd — *kunt* worden, ik kom je vertellen dat je beroofd *bent.*”

„Waar heb je het in 's hemelsnaam over?”

Brent stak zijn hand in zijn zak, en haalde er een zeer klein gouden horloge uit, mooi van tekening. Reynolds zette grote ogen op, toen hij het zag.

„Ik behoef je niet te vragen wiens horloge dit is?” vroeg Brent glimlachend. „Als je het precies wilt weten, was het, die het je cadeau gaf — als aandenken aan het cricket-elftal, kort voor je Haileybury verliet.”

„Dat deed je. Wat slordig van mij!”

„Dus je miste het?”

„Ja — een paar dagen geleden. Maar ik draag het niet dikwijls, en dacht, dat het ergens in huis moest zijn.”

„Nu, dat was het niet. Weet je waar ik het gevonden heb?”

„Ik kan het niet raden.”

„Op de persoon van een man, die we juist gearresteerd hebben — een man, die Leeks heet.”

„Waar heeft hij het gevonden?”

„Hij heeft het niet gevonden. Leeks vindt nooit iets, behalve in de zakken van anderen. Natuurlijk zweert hij, dat hij het gevonden heeft, en dat hij op weg was, om het naar het politiebureau te brengen. Maar hier zijn een paar feiten, die je belangstelling in zullen boezemen. We weten ook, dat Blackham met de Wreker is geassocieerd — dat de Wreker nog kortelings ... heeft. Zou het je tevreden stellen, om het vinden van het horloge op Leeks, als een toevallige samenloop van omstandigheden te beschouwen?”

„De insinuatie is volkomen belachelijk”, zeide Reynolds. „Wat wilt zeggen ... Ann het uit dit huis gestolen heeft, en aan ... overhandigd heeft?”

„Zou je dat een redelijke volgtrekking noemen?”

(... wordt vervolgd)